

Edit Néni Nyolcévesen A Testvérével És Az Unokahúgával

A képen nyolcéves vagyok. Én állok középen, jobbra a húgom, Lili, balra pedig az unokahúgom, Rózsi. A fénykép az indijai házunk udvarán készült. Jobbra mellettünk van az esővízgyűjtő dézsa, és balra volt a kút, egy nagyon mély, jó vizű kút, nyáron mindig ott hűtöttük a görögdinnyét.

A húgom, Lili 1913 októberében született. Én pont öt évvel és öt nappal voltam idősebb nála. Mint minden gyerek, a húgomnak örültem is meg féltékeny is voltam rá, és gyerekkorunkban nem nagyon jöttünk ki egymással. Mert én anyáskodtam felette, ő meg azt nem nagyon tűrte. Amíg kicsi volt, addig ragaszkodott hozzám, és mindig ott akart lenni, ahol én voltam, de mikor unokatestvéremet, a Rózsit anyám odavette hozzánk, akkor a Rózsival szövetkezett, nem velem. Rózsi édesapám Sándor nevű testvérenek volt a kislánya. Sándor számításból elvett egy nem teljesen normális nőt, és négy gyerekük született. A fiúkat Sándor nevelte, de a kislányukat, Rózsit hozzánk hozta, és anyám egy teljes évig nevelte.

A házunk és az üzletünk a falu központjában volt. A szüleim rövidárut és méterárut árultak. Nagyon szép sarokházunk volt, és benne volt az üzlet is, a sarkon volt a bejárata. Elég nagy üzlet volt, és elég nagy volt a ház is, három szobás. Az első szoba, amit mi úgy hívtunk, hogy előszoba, az üzletből nyílt. Utána következett az ebédlő, és utána legvégül a háló. A konyha a ház oldalában volt, az udvarról lehetett pár lépcsőn bemenni. Volt egy nyári konyhánk is, ahol csak szilvalekvárt főztek, meg a ruhákat főzték ki. Óriási nagy udvarunk volt, még hozzá téglával kirakott udvar. Zöldségek se, virágok se voltak, semmi nem volt, mert jóformán az egész udvar ki volt kövezve. Volt egy óriási magtár - mert akitől a szüleim megvették a házat részletfizetéssel, az gabonakereskedő volt -, a magtár mellett egy kamra, amiben a fát és a szenet tartották, és a magtárat mi gyerekek játszótérnek használtunk: télen ott futkároztunk, játszadoztunk, nem az udvaron.